

SYCENÍ DUŠE

CHIJOKE NWAUCHE

(Konference Kunčice pod Ondřejníkem, říjen 2013)

Moc se mi líbilo, jak jsi mluvil o sedmi aktivitách duše. O sycení se, o kněžství... Já věřím, že je pro mě velmi důležité, abych věděl, co je skutečná aktivita mojí duše. Mám několik otázek, začnu první: Jak rozpoznám, že moje duše je hladová, a jak zjistím, že jsem ji už nasýtil, naplnil Božími věcmi?

Pojďme se na to podívat trochu jinak. V Písmu je několik veršů, které mluví o tom, že duše se sytí.

Podívejme se do Přísloví 13,2: *„Z ovoce úst každý jísti bude dobré, ale duše převrácených nátisky.“*

Přísloví 13,25: *„Spravedlivý jí až do nasycení duše své, břicho pak bezbožných nedostatek trpí.“*

Přísloví 20,17: *„Chutný jest někomu chléb falše, ale potom ústa jeho pískem naplněna bývají.“*

Přísloví 27,20: *„Propast a zahynutí nebývají nasycení, tak oči člověka nasytiti se nemohou.“*

Přísloví 21,10: *„Duše bezbožného žádá zlého, ani přítel jeho jemu příjemný nebývá.“*

Přísloví 19,15: *„Lenost přivodí tvrdý sen, a duše váhavá lačněti bude.“*

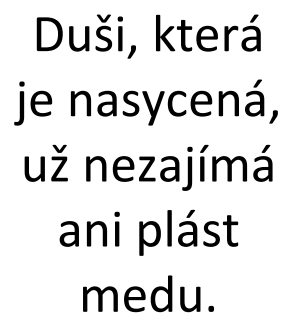
Přísloví 25,25: *„Voda studená duši ustalé jest novina dobrá z země daleké.“*

Přísloví 27,7: *„Duše sytá pohrdá i medem, ale duši lačné každá hořkost sladká.“*

Přísloví 16,24: *„Plást medu jsou řeči utěšené, sladkost duši, a lékařství kostem.“*

Všechny tyto verše nám ukazují velmi jasně, že stejně jako jsme dnes měli snídani nebo oběd, měli bychom se ptát své duše: „Měla jsi snídani, měla jsi oběd?“ Píše se, že duši, která je hladová, je sladké i to, co je hořké. Taková duše v tu chvíli nečiní rozdíl. Duši, která je nasycená, už nezajímá ani plást medu.

Tyto verše nám říkají mnoho věcí. Bůh v nich říká, že můžeme mít hlad po Bohu, po Božích věcech, ale stejně jako člověk nemusí mít hlad, podobným způsobem je schopen být ve stavu, kdy nemá hlad po Božích věcech. Hlad po Bohu mluví o touhách. V Písmu se mluví o tom, že touhy jsou částí duše, a jsou reprezentovány několika různými symboly. Když se podíváte do Ezechiela, píše se tam o čtyřech tvorech; jeden jako člověk, jeden jako býk, jeden jako orel a jeden jako lev. Víme, že orel reprezentuje mysl, lev emoce a býk vůli. Touhy jsou člověk. Člověk je podstatou tužeb.

Duši, která
je nasycená,
už nezajímá
ani plást
medu.

Abychom to byli schopni pojmout, musíme se podívat ještě na jiné verše. Touhy jsou v Bibli reprezentovány i plazy a věcmi, které se plazí. Zjistíme to tak, že verše budeme navzájem porovnávat a odkazovat se na ně. Vzpomeňte na Petra a na vizi, kterou měl. Viděl koš, který sestupoval z nebe. V tom koši byla různá zvířata, i plazi. Bůh říkal Petrovi: „Bij a jez.“ A Petr říkal: „Ne, ne. Tohle v Leviticu 11 není napsáno. Tohle jíst nebudu.“ Bůh mu to řekl třikrát. A řekl: „Co jsem já očistil, nepokládej za nečisté.“ (Sk 10,15) Co tedy Bůh Petrovi říkal? Bůh přirovnával duše lidí k různým zvířatům a plazům. Proto se díváme na podstatu zvířete, která v něm je. Když se podíváte do Leviticu 11, mluví se tam také o podstatě, o povaze, která ve zvířeti je. Abychom to zkrátili, ta zvířata reprezentují různé podstaty, různé přirozenosti. A je důležité, abychom si to uvědomili, když Bůh mluví o zvířatech. Protože v Genesis Bůh říká Adamovi: „Musíš mít nadvládu nad těmi zeměplazy, nad ptactvem, nad čtyřnohými zvířaty.“

Mluvíme zde o čtyřech podstatách duše. Víme o tom, že mysl je orel. Přijdete na shromáždění, sedíte na židli, ale v mysli jste doma a vaříte u sporáku. A za dvě vteřiny jste zase zpátky na shromáždění. A za tři minuty zase někam ulítnete. O čem zde mluvíme? O orlu, který létá. Mluvíme o přirozenostech v duši, o zvířatech. Touhy jsou jako zeměplazi,

kteří lezou po zemi, jsou tělesní. Ale v epištole Koloským se píše, že máme své touhy zaměřit na věci, které jsou duchovní, které jsou nebeské.

Moje touha má dvě tváře. A to je přirozenost člověka, že jsem schopen toužit po Bohu, ale zároveň můžu toužit po ďáblu, po tělesných věcech. Mohu zároveň toužit po temnotě i po životě. Když nejsem hladový po spravedlnosti, po životě, znamená to, že moje duše je naplněná. Ale čím je nasycená? Temnotou. Takže i když slyším Boží slovo, které je jako med, netoužím po něm. Podívejte se na Jidáše, chodil s Pánem, všechno měl k dispozici, ale nemělo to na jeho duši žádný vliv, protože jeho duše byla naplněná intrikami. Prakticky: Musíme vyprázdnit

Boží slovo je schopné změnit i můj apetit.

svou mysl a svoje touhy od věcí, které nemají Boží život, nedávají život, neobsahují Boží život. Když to uděláme, budeme schopni přijmout více Boha.

To je princip půstu. Když si odepřu fyzické jídlo, mé tělo začne slábnout. Ale moje duše, která není tělesná a neslábne, se v tu chvíli potřebuje sytit a fungovat v Bohu. Mysl totiž nespí. Začněte tedy půstem. Můžete se postit i za věci, které byste chtěli, aby přišly do vaší mysli. Není to jednoduché, mluvíme o boji, ale musíte to začít dělat. I já to musím dělat. Můžete si začít odpírat po částech. Mluvím o různých typech půstu. Půst těla, že nejím jídlo, půst mysli, že přemýšlím nad věcmi, o kterých mám přemýšlet. Protože věci, které neobsahují Boží život, naplní vaši duši, a tím vytěsní Boha. Musíte se jich zbavit.

Víte, je tolik věcí, které děláte, ale pro vaši duši nejsou přínosné, i když je máte rádi. Možná jste si na ty věci navykli, máte na ně chuť. Některým se to může stát modlou. A modly si tam někde stojí, jsou už zavedené, jsou to takové vyšlapané chodníčky. V tu chvíli potřebujete víc než jen sílu vůle, abyste je překonali, abyste nad nimi zvítězili. Protože už se do toho vložil nějaký duch a v některých případech o tom můžeme mluvit jako o „snadně obkličujícím hříchu“. Když v nějaké oblasti pořád padáme, ukazuje to na fakt, že za tím stojí nějaká jiná síla, duch, který to povzbuzuje. Na jeho odstranění potřebujeme pomoc ducha Božího. Potřebujeme sílu Božího slova, abychom ty věci mohli překonat.

Nevím, jestli mohu zajít ještě dál, ale když mluvíme o tom, jakým způsobem získává duše obživu, jídlo, pokrm, je to hodně spojené se smysly v těle a v duši. Když vám přirozená strava, pokrm, který jíte, nedodá energii, není vám k ničemu. Ale mnozí z nás v této místnosti jíme jenom jídlo, které nám chutná. Dovezl jsem si z Německa chleba, takový žitný černý chleba, co obsahuje energii. Ještě stále ho mám někde v batohu, zatímco čokoláda, kterou jsem si z Německa dovezl, byla první večer pryč. Jsem si jist, že víte proč. ☺ Nehledám totiž jenom energii, ale také chuť, a zajímá mě, jak to vypadá. Jíme zkrátka všemi smysly. Když jíte, usmíváte se a jste šťastní. Jsou do toho zapojeny emoce. Mysl se do toho také někde přimíchá.

**Budeme-li
přemýšlet nad
Božími věcmi,
přijmeme více
uspokojení,
potěšení,
života z Božích
věcí.**

V supermarketech v dnešní době instalují kamery, které sledují, jakým způsobem nakupujete. Velké obchodní řetězce mají dnes oddělení, které se zabývá tím, jak působit na emoce lidí. Snaží se zjistit, když jsou v regále dva produkty stejného druhu, proč si kupujete červený, a ne ten bílý. Hrají si s emocemi.

Na to, abychom byli schopni zvítězit, musíme jít hlouběji. Otázka tedy zní, proč mám rád ty věci, kterými se sytí duše? Proč nemiluji Boží slovo? Proč nejsem schopen déle poslouchat Boží slovo nebo si ho číst? Za tím musí být nějaký důvod. V Izaiáši kapitole 6 se píše, že rty Izaiáše byly uzdraveny. Izaiáš říkal: „Jsem člověk nečistých rtů a přebývám uprostřed lidu nečistých rtů.“ Mluví se zde o našich pocitech, našich citech. Bůh je ten, který uzdravuje city našich duší. Bůh řekl, že povolal někoho od zlatého oltáře, aby přišel a uzdravil tyhle rty. A my musíme přijít a prosit Boha, aby uzdravil naše rty. Aby Bůh uzdravil způsob, jakým jíme. To, co nám chutná, to, po čem volá náš jazyk, a aby Bůh změnil náš apetit i v duchu.

Víte, že malé dítě miluje hračky. Ale Roman o nějaké dětské hračičky nemá zájem, protože je dospělý, už z toho vyrostl. Víte, že je možné ztratit chuť na věci, které jsme dříve milovali? Rty reprezentují naše přirozené smysly, kterými přijímáme. Rty jsou otvorem, kterým přichází potrava a energie do naší duše nebo do našeho těla, protože se píše, že člověk nežije jenom skrze chléb, ale skrze každé slovo, které

přichází od Božího trůnu. A Bůh je schopen změnit způsob našeho jedení, naše chutě. Proto se modlím a říkám: „Bože, změň moje chutě, apetit, syčení.“ Víte, ale není to jednoduchá věc, je to docela bolestivý proces a my potřebujeme sílu Božího slova, abychom byli schopni tou změnou projít. Bible říká, že Boží slovo je dokonalé, že mění duši. Boží slovo je schopné změnit můj apetit. Takže Bůh může změnit náš apetit a způsobit, že budeme mít hlad po Božích věcech. A když budeme mít hlad po Bohu, nebudeme přesyceni. Přijímáme Boží slovo, abychom si vytvořili ještě větší hlad po Bohu.

Další věc, kterou jsem ještě chtěl zmínit, je, že duše se také sytí na vášních. To jsou emoce a touhy. Spolu tvoří vášně. To je to, co naleznete v Babylonu. Největší vášní je zábava, zábavní průmysl, sociální média, televize, internet, sporty, móda, všechny tyhle věci jsou vytvořeny tak, aby stvořily vašeň. Mají za úkol nasytit duši. Když si vzpomenete na obrázek duše, který jsme kreslili – kolem dokola je Babylon a je pět smyslů, které Babylon sytí. Když chodíme tělesně, přijímáme život skrze Babylon a jsme schopni zároveň přijmout trochu Božího života. Ale Bible říká, že málo kvasu nakvasí celý chléb. Božím záměrem je, aby se zavřela zadní vrátka, a Boží život, který proudí dovnitř, má schopnost ty dveře zavřít. V tu chvíli jsme schopni víc toužit a mít větší hlad po Božích věcech. Zjistíme, že tyto věci pak mají velmi malou moc nad naší duší a naše mysl je otevřenější pro přijímání věcí Božích. A tak budeme-li přemýšlet nad Božími věcmi, přijmeme více uspokojení, potěšení, života z Božích věcí. Amen.